मुञ्चन्ति च रसं राजन् तस्मिन्नजतसन्निभं। तस्या जम्बाः फलरसो नदी भूत्वा जनाधिप।
मेरुं प्रदक्षिणं कृत्वा सम्प्रयात्युत्तरान् कुरून्। तत्र तेषां मनःशान्तिर्न पिपासा जनाधिप।
तस्मिन् फलरसे पीते न जरा बाधते च तान्। तत्र जाम्बूनदं नाम कनकं देवभूषणं।
इन्द्रगोपकसङ्काशं जायते भास्करन्तु तत्। तरुणादित्यवर्णाश्च जायन्ते तत्र मानवाः। २८०
तथा माल्यवतः शृङ्गे दृश्यते हव्यवाट् सदा। नाम्ना सम्वर्त्तको नाम कालाग्निर्भरतर्षभ।
तथा माल्यवतः शृङ्गे पूर्व्वपूर्व्वानुगण्डिका। योजनानां सहस्राणि पञ्चाशन्माल्यवान्नृप।
महारजतसङ्काशा जायन्ते तत्र मानवाः। ब्रह्मलोकच्युताः सर्व्वे सर्व्वे च ब्रह्मवादिनः।
तपस्तप्यन्ति ते तीव्रं भवन्ति ह्यूर्द्ध्वरेतसः। रक्षणार्थन्तु भूतानां प्रविशन्ति दिवाकरं।
षष्टिस्तानि सहस्राणि षष्टिरेव शतानि च। अरुणस्याग्रतो यान्ति परिवार्य्य दिवाकरं। २८५
षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिरेव शतानि च। आदित्यतापतप्तास्ते विशन्ति शशिमण्डलं।
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि जम्बूखण्डविनिर्म्माणपर्व्वणि माल्यवद्वर्णने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ वर्षाणाञ्चैव नामानि पर्व्वतानाञ्च सञ्जय। आचक्ष्व मे यथातत्त्वं ये च पर्व्वतवासिनः।
॥ सञ्जय उवाच ॥ दक्षिणेन तु श्वेतस्य निषधस्योत्तरेण तु। वर्षं रमणकं नाम जायन्ते तत्र मानवाः।
शुक्लाभिजनसम्पन्नाः सर्व्वे सुप्रियदर्शनाः। निःसपत्नाश्च ते सर्व्वे जायन्ते तत्र मानवाः।
दक्षिणेन तु नीलस्य निषधस्योत्तरेण तु। वर्षं हिरण्मयं नाम यत्र हैरण्वती नदी। २९०
यत्र चायं महाराज पक्षिराट् पतगोत्तमः। यक्षानुगा महाराज धनिनः प्रियदर्शनाः।
महाबलास्तत्र जना राजन् मुदितमानसाः। दशवर्षसहस्राणि शतानि दश पञ्च च।
आयुःप्रमाणं जीवन्ति वर्षाणान्ते जनाधिप। शृङ्गाणि च विचित्राणि त्रीण्येव मनुजाधिप।
एकं मणिमयं तत्र यथैकं रौक्ममद्भुतं। सर्व्वरत्नमयञ्चैकं भवनैरुपशोभितं।
तत्र स्वयम्प्रभा देवी नित्यं वसति शाण्डिली। उत्तरेण तु शृङ्गस्य समुद्रान्ते जनाधिप। २९५
वर्षमैरावतं नाम यस्माच्छृङ्गवतः परं। न तत्र सूर्य्यस्तपति न जीर्य्यन्ते च मानवाः।
चन्द्रमाश्च सनक्षत्रो ज्योतिर्भूत इवावृतः। पद्मप्रभाः पद्मवर्णाः पद्मपत्रनिभेक्षणाः।
पद्मपत्रसुगन्धाश्च जायन्ते तत्र मानवाः। अनिष्पन्दा दृष्टगन्धा निराहारा जितेन्द्रियाः।
देवलोकच्युताः सर्व्वे तथा विरजसो नृप। त्रयोदशसहस्राणि वर्षाणान्ते जनाधिप।
आयुःप्रमाणं जीवन्ति नरा भरतसत्तम। क्षीरोदस्य समुद्रस्य तथैवोत्तरतः प्रभुः। ३००
हरिर्वसति वैकुण्ठः शकटे कनकामये। अष्टचक्रं हि तद्यानं भूतयुक्तं मनोजवं।
अग्निवर्णं महावेगं जाम्बूनदविभूषितं। स प्रभुः सर्व्वभूतानां विभुश्च भरतर्षभ।
संक्षेपो विस्तरश्चैव कर्त्ता कारयिता तथा। पृथिव्यापस्तथाकाशं वायुस्तेजश्च पार्थिव।
स यज्ञः सर्व्वभूतानामास्यं तस्य हुताशनः।
॥ वैशम्पायन उवाच। एवमुक्तः सञ्जयेन धृतराष्ट्रो महामनाः। ध्यानमन्वगमद्राजा पुत्रान् प्रति जनाधिप। ३०५